

Baptisma

Parasha: Tazria-Metzora / מצרע -תזריע
 "Conceived" "Leper"
 Torah : Leviticus 12:1-15:33
 Haftarah : 2 Kings 7:3-20
 Gospel :Mark 9:14-50/Luke 9:51-10:42

Thought for the Week:

In some ways, the immersion ritual represents death and resurrection. When a proselyte was converting to Judaism, he had to go through the immersion ritual. The Sages taught that his old, former Gentile-self died in the water and the proselyte emerged reborn as a Jew. Perhaps this is one reason John the Immerser employed immersion as the physical token of repentance. The penitent entering the water of the Jordan was dying to his or her sin and being reborn to a life of repentance and righteousness.

Commentary:

He shall then wash his clothes and bathe his body in water and be clean. (Leviticus 14:9)

Before a cleansed leper could return to a state of levity-cal purity, he needed to go through a ritual immersion in water. The Hebrew word for a gathering of water suitable for ritual immersion is *mikvah* (מִקְוָה).

Immersion into a *mikvah* is a standard ritual for most purification ceremonies in the Torah, not just for lepers. In the Greek, immersion into the *mikvah* was expressed with the Greek term *baptisma*, from which we derive the word baptism. In the Torah, baptism is the prescribed mode of purification for a variety of ritual contaminations.

"Baptism" is an interesting word because it means different things to different people. In the Apostolic Scriptures, baptism is one of the fundamental rites practiced by Yeshua and His followers. Throughout church history, the mode and meaning of baptism have been points of bitter contention and hatred between sects of Christendom. Even today, baptism is a divisive word. To some it is a covenant ritual administered to infants through sprinkling at birth, something analogous to circumcision. To the other side of the Christian world, it is an immersion into water carried out by an immerser. The pastor or elder of the congregation actually dunks the adult parishioner under the water as a testimony of faith.

Baptisma

Sidra: Tazria-Metzora / תזריע - מצרע: "Zwanger" "Melaatse"
 Thora: Leviticus 12:1-15:33
 Haftara: 2 Koningen 7:3-20
 Evangelie: Marcus 9:14-50 / Lucas 9:51-10:42

Gedachte voor de Week:

Op een bepaalde manier stelt het onderdompelingsritueel de dood en opstanding voor. Als een proseliet zich tot het jodendom bekeerde, moest hij het onderdompelingsritueel ondergaan. De Wijzen leerden dat zijn oude, vroegere heidense zelf in het water stierf en de bekeerling kwam herboren terug als een Jood. Misschien is dit een van de redenen waarom Johannes de Doper onderdompeling als fysieke teken van berouw toepaste. De boeteling die in het water van de Jordaan kwam, was aan zijn of haar zonde stervende en werd tot een leven van bekering en gerechtigheid herboren.

Commentaar:

Vervolgens zal hij dan zijn kleren wassen en zijn lichaam in water baden en rein zijn. (Lev. 14:9)

Voordat een gereinigde melaatse zou kunnen terugkeren naar een staat van Levitische reinheid, moest hij een rituele onderdompeling in water ondergaan. Het Hebreeuwse woord voor een verzameling water dat geschikt is voor rituele onderdompeling is *mikvah* (מִקְוָה).

Onderdompeling in een *mikvah* is een standaard ritueel voor de meeste reinigingsceremonies in de Thora, niet alleen voor melaatsen. In het Grieks, werd onderdompeling in de *mikvah* uitgedrukt met de Griekse term *baptisma*, waar wij het woord doop van afgeleid hebben. In de Thora, is de doop de voorgeschreven wijze van zuivering voor een veelheid van rituele verontreinigingen. "Dopen" is een interessant woord, omdat het verschillende dingen voor verschillende mensen betekent. In de Apostolische geschriften, is het dopen één van de fundamentele rituelen door Yeshua en Zijn volgelingen toegepast. Door de kerkgeschiedenis heen zijn de manieren waarop en betekenis ervan punten van bittere strijd en haat geworden tussen de sekten van de christenheid. Zelfs vandaag de dag, is de doop een verdeeldheid brengend woord. Voor sommigen is het een verbondsritueel toegediend aan baby's via besprenkeling bij de geboorte, iets analoog aan de besnijdenis. Aan de andere kant van de christelijke wereld, is het een onderdompeling in water door een doper uitgevoerd. De predikant of ouderling van de gemeente dompelt eigenlijk de volwassen parochiaan onder water als een getuigenis van het geloof.

The church cannot be blamed for her confusion over administering the rite of baptism. The problem is that the Apostolic Scriptures afford scanty details regarding the ritual. They say very little about the mode, never explaining exactly how a person is to be baptized. They say a bit more about the symbolism, but even this seems to be largely taken for granted. There are many stories about people being baptized, but the stories don't spell out the details of how the baptism was accomplished. It seems as if the apostolic writers thought that the method and procedure of baptism was so well known that they were under no compulsion to record any of the details of the ritual. The writer of the book of Hebrews even refers to baptism as one of the elementary principals of faith in Messiah. It was one of the basic concepts of faith. To the apostles and the early believers, baptism was so basic that there was no need to describe it in detail.

The reason the method and procedure of baptism was obvious to the apostolic writers is that the apostolic writers were all Jews, and baptism was a common Jewish ritual. The ritual of immersion began with the purity laws of Torah. Before entering into the Tabernacle and the presence of God, every Israelite needed to be purified.

So baptism was not a Christian invention or even an apostolic innovation. From the days of Moses, baptism was regularly practiced by all of Israel.

De kerk kan niet verantwoordelijk worden gehouden voor haar verwarring over het toedienen van het doopritueel. Het probleem is dat de Apostolische Geschriften weinig details geven m.b.t. het ritueel. Ze zeggen heel weinig over de manier, leggen nooit precies uit hoe een persoon gedoopt moet worden. Ze zeggen wat meer over de symboliek, maar zelfs dit lijkt in belangrijke mate voor toegekend te worden genomen. Er zijn veel verhalen over mensen die gedoopt worden, maar de verhalen geven niet nauwkeurig de details van hoe de doop werd verricht. Het lijkt alsof de apostolische schrijvers dachten dat de methode en de procedure van de doop zo bekend was dat ze niet genoodzaakt waren om enig detail van het ritueel vast te leggen. De schrijver van het boek Hebrëeën verwijst zelfs naar de doop als één van de elementaire principes van het geloof in de Messias. Het was één van de basisconcepten van het geloof. Voor de apostelen en de eerste gelovigen was de doop zo fundamenteel dat er geen behoefte was om die in detail te beschrijven.

De reden waarom de methode en de procedure van de doop voor de apostolische schrijvers duidelijk was, is dat de apostolische schrijvers allen joden waren, en de doop een algemeen Joods ritueel was. Het ritueel van de onderdompeling begon met de reinheidswetten van de Torah. Vóór men in de Tabernakel en in de aanwezigheid van God kwam, moest elke Israëliet worden gereinigd.

De doop was dus geen christelijke uitvinding of ook maar een apostolische innovatie. Vanaf de dagen van Mozes, werd de doop door heel Israël regelmatig in praktijk gebracht.